شهرآرا

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
- صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
- مدیر مسئول: سید هادی فیاضی
- نشانی: میدان شهدا، نبش دانشگاه ۱
- دفتر مرکزی: ۵ - ۳۷۲۸۸۸۸۱
- نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
- روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
- شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
- چاپ: شهر چاپ خراسان

روزنامه شهر امید و زندگی
SHAHRARANEWS.IR
۴ شنبه
۱۲ ۰۶ ۹۹
۳۶ صفحه؛ ۱۲ صفحه+۴ صفحه ورزشی
+۴ صفحه لینک+۱۶ صفحه شهرآرا محله
شماره ۳۱۹۱ | ۱۰۰۰ تومان
میثاق‌نامه اخلاق حرفه‌ای
Photoshahr.ir

حدیث روز

گریستن چشم‌ها و ترسیدن قلب‌ها، رحمتی از جانب خدا ست.

امام حسین(ع)

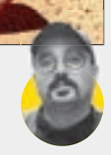
رطوبت هوا ۱۷٪

۳۰° ↑ ۱۶° ↓	
صبح ۲۰°	ظهر ۲۸°
عصر ۲۷°	شب ۲۱°

- اذان ظهر ۱۲:۳۱
- غروب آفتاب ۱۸:۵۸
- اذان مغرب ۱۹:۱۶
- نیمه شب شرعی ۲۳:۴۷
- اذان صبح فردا ۴:۳۷
- طلوع آفتاب فردا ۶:۰۵

کاریکاتور

بازگشت عادل فردوسی‌پور با نود نو

علیرضا پاکدل

چرا توقف کنم؟

سعدی به سعی فلینی

حبیبه جعفریان
نویسنده و روزنامه‌نگار

ناتالیا گینزبورگ در یکی از آن یادداشت‌های ازلی ابدی‌اش که حتی وقتی با آن‌ها موافق نیستی مثل متهٔ توی مخت فرو می‌روند درباره ایتالیا می‌نویسد: «ایتالیا کشوری است همان‌طورکه همه می‌دانند، همه چیز در آن بد عمل می‌کند. کشوری پر از بی‌نظمی، بی‌تفاوتی و بی‌کفایتی و باوجود این احساس می‌کنی استعداد همچون خونی پرشور در خیابان‌هایش جاری است. استعدادی که ظاهرا به هیچ دردی نمی‌خورد. با کمک آن هیچ نهادی نمی‌تواند وضعیت بشری را کمی بهتر کند. اما قلب را می‌تواند گرما ببخشد و مایه تسلی‌اش شود.». کلمات کلیدی در این توصیف به نظرم این‌هاست: خون. شور. قلب. گرما و تسلا. و من می‌خواهم نام یکی از کسانی را که به همین معنا ایتالیایی است و این کلمات به شکل کلیدی‌ای درباره‌اش صدق می‌کند را به شما یادآوری کنم: فدریکو فلینی؛ کسی که ممکن است از تماشای بعضی از فیلم‌هایش خسته شوید اما از محضرش هرگز!

سعدی مصرعی دارد که: «ز عقل اندیشه‌ها زاید که مردم را بفرساید». به نظرم نکته فلینی، چه در فیلم‌هایش، چه در کاراکترش و حرف‌هایش، همین است. اینکه اصلا عقل ندارد و اصلا فرساینده نیست. به همین معنا هم ایتالیایی است. اینکه می‌تواند جهانی جنون‌آمیز، پر خون و گرم خلق کند. هم با حرف‌هایش هم با فیلم‌هایش. با همه چیز می‌تواند این‌طوری رفتار کند. همه چیز که می‌گویم واقعا منظورم همه چیز است: زندگی، عشق، زن، کودکی، روانکاوی، نور، طالع‌بینی، راز، آب، جوانی. همه آن چیزهایی که عقل قبلا و دست‌کم یک بار آن‌ها را خوب حلاجی کرده و تصمیمش را درباره‌شان گرفته است و با آن تصمیم‌ها جان مردم را فرسوده است. اما او با شهود خودش یا نبوغش یا جنونش، نمی‌دانم اسمش چیست؛ شاید اسمش همان ایتالیاست، نوری به همه آن فرسودگی‌ها می‌تاباند. نوری که زندگی را روشن می‌کند. قلب را گرم می‌کند و دل را تسلی می‌دهد و در عین حال به درد هیچ نهادی برای بهبود وضعیت بشر نمی‌خورد. به نظرم هر کره جغرافیایی به یک ایتالیا احتیاج دارد، همان‌طورکه هر قلبی به یک فلینی احتیاج دارد. هر زندگی‌ای؛ برای اینکه در عقلانی‌ترین تردیدها و تاریک‌ترین اندوه‌ها به دادش برسد. به قلبش خون بدهد. به دلش تسلی ببخشد و به عقلش رهایی و جنون.

«سرگئی یفتوشنکو (شاعر روس) و من اولین بار در جشنواره مسکو وقتی جایزه اصلی را به هشت و نیم دادند به هم معرفی شدیم. روزنامه‌نگارها، عکاس‌ها و مترجم‌ها همه بی‌تابانه منتظر بودند از زبان ما چیزهای مهمی به مناسبت این دیدار بشنوند اما ما واقعا نمی‌دانستیم چه به هم بگوییم که تاریخی و محکم باشد. وقتی چند سال بعد یفتوشنکو به ایتالیا آمد و ظرف سه‌روز ایتالیایی یاد گرفت، مثل دو دوست قدیمی ساعت‌ها با هم حرف زدیم. یک شب که در ساحل نشسته بودیم او برایم تعریف کرد که در شبی زمستانی در گرینلند، یکی از آن شب‌هایی که شش ماه طول می‌کشد، اسکیمویی را دیده که در قایقی وسط یخ‌ها یک دستگاه نمایش فیلم داشته و فیلم شب‌های کابیریا را نشان می‌داده و همه از دیدنش شاد می‌شده‌اند یا به هیجان می‌آمده‌اند، حتی خرس‌های قطبی. بعد یفتوشنکو چیز بسیار زیبای دیگری هم برایم گفت که هر بار به او فکر می‌کنم به ذهنم می‌آید: به من گفت فُک‌ها نگاه‌های غمناک لطیفی دارند، مثل نگاه همسرش. درواقع نمی‌دانم برای یک زن گفتن اینکه چشم‌هایش مثل فُک‌هاست خوشایند است یا نه ولی بعد از حرف یفتوشنکو، به فک‌ها با درک دیگری نگاه می‌کنم و راست است که این جانوران چشمان بسیار زیبایی دارند، با غم و لطافتی کشنده که نمی‌دانم کدام احساس گناه را در ما بیدار می‌کنند.»

دیپلمات شهر

توسعه، فرهنگ و اقتصاد زیر چتر دیپلماسی شهری

سیدهادی زرقانی
دانشیار جغرافیای سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

کارکرد توسعه‌ای دیپلماسی شهری از حوزه‌های مهم نقش‌آفرینی شهرها در عرصه دیپلماسی است. شهرهای جهان دارای مسائل و چالش‌های مشابه‌ای در حوزه‌های ترافیک، آلودگی هوا، حاشیه‌نشینی، جرم و جنایت، بحران‌های طبیعی و انسانی، اوقات فراغت، محیط زیست و زیرساخت‌های شهری و مسائلی از این دست هستند.

علاوه بر این ایجاد توسعه، رفاه و ایجاد فضایی آرامش‌بخش، مهم‌ترین اهداف در سکونتگاه‌های انسانی به‌ویژه در شهرها و کلان‌شهرهای جهان محسوب می‌شود. رسیدن به این اهداف مستلزم وجود ساختارهای سیاسی و اجرایی، نظام‌های مدیریت و برنامه‌ریزی شهری، منابع مالی پایدار، برنامه‌های راهبردی، موسسات و نهادهای محلی، ارتباطات موثر، مشارکت مردمی و موارد دیگر است.

به نظر می‌رسد شکل‌گیری شبکه‌ای همگرا از شهرهای مختلف در جهان فارغ از تفاوت نگرش در نظام‌های سیاسی، زمینه مناسبی را به‌منظور اشتراک دانش، تجربه و منابع مالی در جهت ایجاد توسعه و رفاه در جوامع شهری ایجاد خواهد کرد. در این زمینه برخی شهرها از طریق اقداماتی چون تبادل دانش و فناوری، ارائه کمک‌ها و اعتبارات مالی بلندمدت، آموزش کارمندان، کمک به تدوین برنامه‌های راهبردی بلندمدت و کوتاه‌مدت، ارزیابی منظم برنامه‌های استراتژیک، ایجاد ساختارها و موسسات سیاسی و افزایش ظرفیت نهادهای محلی به کمک سایر شهرها در قالب دیپلماسی شهری می‌آیند.

تعاملات فرهنگی و دیپلماسی فرهنگی نیز حوزه فعالیت شهرها در قالب دیپلماسی شهری است. در این قالب تلاش می‌شود شهرها به‌عنوان کانون‌های فرهنگی به هم متصل شوند و با انجام اقداماتی چون پروژه‌های خواهرخواندگی شهرها، سامان‌دهی بازدیدهای فرهنگی مقامات و شهروندان از شهرهای دیگر، امکان برقراری ارتباط متقابل جوانان با فرهنگ‌های متفاوت از طریق برنامه‌های فرهنگی و ورزشی، تبادل رسانه‌ای و ایجاد فضای بیناذهنی مشترک در عرصه دیپلماسی فرهنگی با هم‌همکاری کنند.

درنهایت پیوند با اقتصاد جهانی و عرضه قابلیت‌های شهرها در سطح جهان، حوزه فعالیت مهم دیگر شهرها در دیپلماسی شهری است. جهانی شدن تجارت و سرمایه‌گذاری و امکان برقراری روابط مالی و پیوند شهرها با شبکه اقتصاد جهانی، عامل بسیار مهمی در تبدیل شهرها به بازیگران عرصه بین‌المللی است. درواقع در قالب پدیده جهان محلی‌سازی، شهرها حتی شهرهای کوچک این امکان را یافته‌اند که توانمندی‌ها و مزیت‌های نسبی اقتصادی و فرهنگی خود را در عرصه جهانی ارائه کنند. از این رو هدف این است که در چارچوب همکاری بین‌شهری، به نهادهای محلی و شهری کمک شود تا از قابلیت‌های خود جهت بهره‌برداری از بازارهای جهانی استفاده کنند.

مهم‌ترین اقدام شهرها در این زمینه، موضوع برندینگ شهری و معرفی قابلیت و مزیت‌های نسبی هر شهر به‌عنوان برند شهری در عرصه بین‌المللی است. بدیهی است گسترش جهانی برندهای شهری در حوزه‌هایی مانند گردشگری، اعم از اکوتوریسم، گردشگری فرهنگی و تاریخی، گردشگری سلامت، صدور خدمات و دانش و برگزاری رخدادهای بین‌المللی، زمینه ورود شهرها به عرصه بین‌المللی و پیوند با شبکه اقتصاد جهانی را فراهم می‌کند.

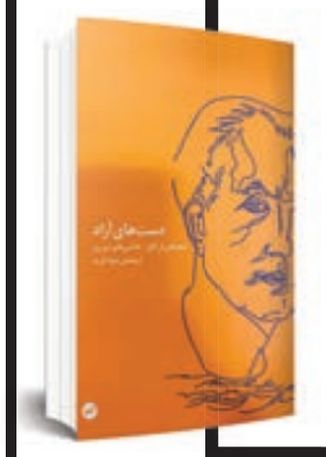
عکس روز

برپایی مجالس روضه مقابل منازل خانواده شهدا

عکس: محمدحسن صلواتی | فوتوشهر

بریده خوان

دست‌های آزاد

صفحه‌ی کاغذ، شب‌بیداری، وساحل‌های
خلوت چشمان رؤیابین. دل می‌لرزد.
نقاشی مَن‌ری: همواره آرزومندی و نه
نیاز. نه یک کُرک و نه یک ابر، بل بال‌هایی،
دندان‌ها و چنگال‌هایی. در دستی که به
سوی‌مان دراز می‌شود، شگفتی بسیاری
وجود دارد، پرشور و شوق‌تر از هر آنچه ما
را جدا می‌کند از چیزها و از کسانی که
دوستشان می‌داریم. نگذاریم کامل‌تر
شود یا آراسته‌تر گردد آنچه روی در روی‌مان
قرار می‌گیرد. دهانی که زمین گرد اگرد
آن می‌چرخد، مَن‌ری نقاشی می‌کند تا
دوست داشته شود.

کجایند تمشک و آلوچه
لیمو و آلگ‌های تند و تیز
و کودکی سرگشته
روی خُردترین تیغ‌ها
تیغ‌هایی که جنگل بر هم انباشته برای
هیچ
کجایند گردوها
گردوهایی که پوست‌شان شکسته
نمی‌شوند
کجاست حیوان با چانه‌ای سرد
کجاست دُردِ مرگِ میوه‌ها
که نارگیل‌ها را بارور خواهد ساخت
بادی خنک

فرود می‌آید روی گل‌هایی رسیده
آسمان سینه‌ی تاک‌ها
سرمست می‌شود از بوی بِه
آیا روشنای شاخ و برگ است
که دزدان روی درخت را دلسرد می‌کند
برای خندیدن آیا خون‌اش را تفویض
خواهیم کرد
رویای خوردنِ آنچه ناخوردنی است
مغرورانه بیرون آمدن از کاخی مشوش.

دست‌های آزاد
شعرهای پل الوار / نقاشی‌های مَن‌ری
ترجمه جواد فرید
قیمت ۲۱ هزار تومان

فرهنگی

«آیت ماندگار» به صدمین شماره رسید

دوهفته‌نامه آیت ماندگار در ویژه‌نامه‌ای، انتشار صدمین شماره‌اش را جشن گرفت. این نشریه در این شماره نگاهی انداخته به دشواری‌های روزنامه‌نگاری در ایران، همچنین انفجار در بیروت را مورد بررسی قرار داده است. این نشریه به سردبیری امیرحسین مصلی و مدیر مسئولی محمد آیتی از سال ۹۴ به‌شکل منظم منتشر می‌شود.

نگاه هشتم

التزام به رعایت پروتکل و یک حسرت مادرانه!

غلامرضا بنی اسدی

بعد از یک سال، مادر فرزندانش را دید. دقیقا بعد یک سال هجری قمری! از محرم سال پیش تا محرم امسال اما حسرت یک‌ساله‌ای را که در چشمانش موج می‌زد، به دل سپرد و آغوش باز نکرد برای فرزندان و نوه‌هایش. کلمات، بار آغوش مادرانه را بر عهده گرفتند تا التزام به رعایت پروتکل‌های بهداشتی به رفتار مومنانه مردم تبدیل شود. آن مادر و خیلی‌های دیگر نه سواد چندانی داشتند و نه ادعایی، فقط می‌دانستند که باید فاصله اجتماعی را رعایت کنند؛ چنین هم می‌کردند. این را هم نه فقط برای سلامت خود، که برای سلامت دیگران و تکریم مدافعان سلامت انجام می‌دادند. هم دعاگوی پزشکان و پرستاران بودند و هم این‌گونه رعایت می‌کردند تا زحمت‌افزای آنان نشوند. من خیلی پسندیدم این رفتار را و این باور برای هزارمین بار در نگاهم شکل گرفت که «سواد» فقط توان خواندن سطرهای سیاه کتاب‌ها و ارتقای مدرک‌ها نیست. بلکه مهارتی است که زندگی را به سلامت می‌سازد. در معنای تعالی‌یافته نیز «نور» است همان که خوانده‌ایم؛ «العلم نور یقذفه ا... فی قلب من یشا» بر همین اساس و ناظر به نوع رفتاری که این مادر روستایی داشت، او را خیلی باسوادتر یافتم از مثلا تحصیل کرده‌ها و صاحب‌مدرکان مدعی که جاده‌ها از به دوش کشیدن بار سفرهای غیرضروری‌شان خسته است. التزام آن مادر و دیگر مردم روستا را به استفاده از ماسک‌های ساده و شست‌وشوی دست‌ها، رفتاری مدنی‌تر دیدم از آنانی که با ماسک‌های لاکچری یازده میلیون تومانی، فقط پز می‌دهند. فکر می‌کنم شما هم با این قلم‌نظر باشید که سواد و مدنیت، یک پز خالی با جیب‌های پر نیست، یک رفتار قاعده‌مند و یک روش اخلاقی است که پیرزن و پیرمرد بی‌سواد روستایی را در جایگاهی می‌نشاند که دست افراد لاکچری باز و مغرور به ثروت و مدرک هرگز به آن نمی‌رسد. همین!

زین قند پارسی

علیرضا حیدری | مدرس ویراستاری

- ناویراسته ✗
«من از نقطه‌نظر شما استفاده کردم و خیلی مفید فایده بود.»
- ویراسته ✓
«من از دیدگاه شما استفاده کردم و خیلی مفید بود.»
- نکته:
نقطه‌نظر گرته‌برداری از انگلیسی است و بهتر است از «دیدگاه» استفاده کنیم.
مفیدفایده حشو است؛ «مفید» به‌تنهایی کافی است.

#زین_قند_پارسی

تاریخ‌نگار

۱۲ شهریور ۱۳۰۷

آغاز ساخت آرامگاه حکیم توس

رضا سلیمان نوری

از نخستین بناهای یادبودی که در قرن معاصر برای یک شخصیت فرهیخته ایرانی ساخته شده، بنای آرامگاه خداوندگار سخن، حکیم ابوالقاسم فردوسی توسی است. ساخت این بنا در روزی چون امروز از سال ۱۳۰۷ خورشیدی با حضور تقی‌زاده، والی وقت خراسان، براساس طرح ارائه‌شده ازسوی آندره گدار فرانسوی آغاز شد. البته ساخت مقبره براساس این طرح که تاحدی شبیه اهرام مصر بود هیچ‌گاه به پایان نرسید؛ زیرا فروغی به عنوان رئیس انجمن آثار ملی، آن را نپذیرفت. او پس از مشورت با سایر اعضای انجمن، طرح یک معمار جوان ایرانی را که برگرفته از نمای آرامگاه کوروش بود، جانشین طرح قبلی کرد. آن معمار جوان که به استاد حسین لرزاده معروف بود، توانست ساخت طرح خود را در ۱۸ ماه به پایان رساند و بنای مقبره را آماده بهره‌برداری کند. این بنا در ۲۰ مهرماه سال ۱۳۱۳ طی مراسمی با حضور مستشرقین و ایران‌شناسانی که از سراسر جهان برای شرکت در جشن هزاره فردوسی به ایران آمده بودند، گشایش یافت.

دانستنی

زادگاهتان میلیون‌ها سال قبل کجا بوده است!؟

یک دیرینه‌شناس مستقر در کالیفرنیا به نام «ایان وبستر» یک نقشه تعاملی ایجاد کرده است که به مردم اجازه می‌دهد ببینند که شهرهایشان طی بیش از ۷۵۰ میلیون سال رانش قاره‌ها چقدر دور شده‌اند. این نقشه شامل طیف وسیعی از ویژگی‌ها مانند داده‌های تاریخی است که به کاربران کمک می‌کند تا اطلاعات بیشتری در مورد دوره‌های تاریخی سیاره زمین کسب کنند. «وبستر» نقشه خود را به عنوان یک برنامه تحت وب ساخته است که در بالای نقشه دیگری قرار دارد که مدل‌های زمین‌شناسی ترسیم‌شده توسط «کریستوفر اسکاتیز» زمین‌شناس و دیرینه‌شناس را به تصویر می‌کشد.

هنری

نقاشی که نور می‌کشد

ISNA

ایران درودی، نقاش صاحب سبک، نویسنده و کارگردانی که بیش از ۶۰ سال است در عرصه هنر معاصر ایران فعالیت دارد، ۱۱ شهریور ۱۳۱۵ در مشهد به دنیا آمد. هنرمند نقاشی که از رنگ مشکی استفاده نمی‌کند و به کشیدن نور در آثارش شهرت دارد. این بانوی هنرمند که این روزها در قرنطینه خانگی به سر می‌برد، روز گذشته (۱۱ شهریورماه) هشتاد و چهار ساله شد. او که هنوز همچون سال‌های جوانی بانشاط و پرانگیزه است، در روزهایی که جامعه کرونایی بر لبه تیغ ناامیدی و تلاش برای فردایی بهتر به سر می‌برد، باز هم نور می‌بیند و قلم‌مو به دست می‌گیرد و نقش عشق روی بوم‌های سفید می‌کشد.